

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 211 van 8.9.2007.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 23 april 2008 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk] — The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue

(Zaak C-201/05) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Directe belastingen — Vennootschapsbelasting — Dividenden op aandelen uitgekeerd door niet-ingezeten vennootschap aan ingezeten vennootschap — Regeling van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen (GBV's) — Situatie betreffende derde land — Kwalificatie van vorderingen ingesteld tegen belastingdienst — Aansprakelijkheid van lidstaat voor schending van gemeenschapsrecht)

(2008/C 209/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Verwerende partij: Commissioners of Inland Revenue

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (Chancery Division) — Uitlegging van de artikelen 43 EG, 49 EG en 56 EG — Nationale belastingwet — Vennootschapsbelasting — Vrijstelling — Aan op nationaal grondgebied gevestigde vennootschap door andere vennootschappen uitgekeerde dividenden — Verschillende situaties naargelang het land waar andere vennootschappen zijn gevestigd

Dictum

- 1) Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin de ingezeten vennootschap een deelneming heeft waardoor zij een zodanige invloed op de besluiten van die niet-ingezeten vennootschap heeft dat zij de activiteiten ervan kan bepalen, aan die belasting worden onderworpen, waarbij een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging, op voorwaarde dat het belastingtarief voor buitenlandse dividenden niet hoger is dan het tarief voor binnenlandse dividenden en het belastingkrediet ten minste gelijk is aan het bedrag dat is betaald in de lidstaat van de uitkerende vennootschap, tot beloop van het bedrag van de belasting in de lidstaat van de ontvangende vennootschap.

Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin zij minstens 10 % van de stemrechten bezit, aan die belasting worden onderworpen, waarbij een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging, op voorwaarde dat het belastingtarief voor buitenlandse dividenden niet hoger is dan het tarief voor binnenlandse dividenden en het belastingkrediet ten minste gelijk is aan het bedrag dat is betaald in de lidstaat van de uitkerende vennootschap, tot beloop van het bedrag van de belasting in de lidstaat van de ontvangende vennootschap.

Artikel 56 EG moet voorts aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin zij minder dan 10 % van de stemrechten bezit, aan die belasting worden onderworpen, zonder dat deze een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging.

- 2) Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan de wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke bepaalde dividenden die ingezetenen van verzekeringmaatschappijen ontvangen van ingezetenen van vennootschappen kunnen worden vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl die vrijstelling is uitgesloten voor soortgelijke dividenden die zij van niet-ingezetenen van vennootschappen ontvangen, voor zover dit tot een minder gunstige behandeling van laatstgenoemde dividenden leidt.
- 3) De artikelen 43 EG en 48 EG moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de opnemingsgrondslag van een in een lidstaat gevestigde vennootschap van door een gecontroleerde buitenlandse vennootschap in een andere lidstaat gemaakte winst wanneer deze winst daar lager wordt belast dan in eerstgenoemde lidstaat, tenzij een dergelijke opnemingsgrondslag in geval van een volstrekt kunstmatige constructie, opgezet om de normaliter verschuldigde nationale belasting te ontwijken.

Een dergelijke belastingmaatregel moet bijgevolg buiten toepassing worden gelaten wanneer uit objectieve en door derden controleerbare elementen blijkt dat ondanks het bestaan van fiscale beweegredenen de betrokken gecontroleerde buitenlandse vennootschap daadwerkelijk in de lidstaat van ontvangst is gevestigd en er daadwerkelijk economische activiteiten uitoefent.

De artikelen 43 EG en 48 EG moeten echter aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een belastingregeling van een lidstaat die bepaalde nalevingsvereisten stelt wanneer de ingezetenen van een vennootschap wil worden vrijgesteld van belasting die over de winst van die gecontroleerde vennootschap in haar staat van vestiging reeds is betaald, voor zover die vereisten beogen na te gaan of de gecontroleerde buitenlandse vennootschap een reële vestiging is die daadwerkelijk activiteiten uitoefent, zonder dat dit buitensporige administratieve moeite meebrengt.

- 4) De artikelen 56 EG tot en met 58 EG moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan de wettelijke regeling van een lidstaat die een belastingvoordeel uit hoofde van de vennootschapsbelasting verleent voor bepaalde dividenden die ingezetenen van vennootschappen van andere ingezetenen van vennootschappen ontvangen, maar dat voordeel uitsluit voor dividenden ontvangen van in een derde land gevestigde vennootschappen, met name wanneer voor dat voordeel voorwaarden gelden waarvan de naleving door de bevoegde autoriteiten van deze lidstaat enkel kan worden gecontroleerd middels het verkrijgen van inlichtingen van het derde land waarin de uitkerende vennootschap is gevestigd.
- 5) Bij gebreke van een gemeenschapsregeling is het een aangelegenheid van het nationale recht van elke lidstaat om de bevoegde rechter aan te wijzen en de procesregels te geven voor rechtsvorderingen ter bescherming van de rechten die de justitiabelen aan het gemeenschapsrecht ontleen, waaronder de kwalificatie van vorderingen die de benadeelde personen hebben ingesteld bij de nationale rechterlijke instanties. Deze moeten echter garanderen dat de justitiabelen over een doeltreffend rechtsmiddel beschikken om terugbetaling te kunnen verkrijgen van de ten onrechte geheven belasting en van de aan die lidstaat betaalde of door hem ingehouden bedragen die rechtstreeks met die belasting verband houden. Wat andere schade betreft die een persoon eventueel heeft geleden wegens een aan een lidstaat toe te rekenen schending van het gemeenschapsrecht, moet deze lidstaat de aan particulieren berokkende schade vergoeden onder de voorwaarden genoemd in punt 51 van het arrest van 5 maart 1996, Brasserie du pêcheur en Factortame (C-46/93 en

C-48/93), zonder dat zulks uitsluit dat de staat naar nationaal recht onder minder beperkende voorwaarden aansprakelijk kan zijn.

Wanneer blijkt dat de wettelijke regeling van een lidstaat een door artikel 43 EG verboden beperking van de vrijheid van vestiging of een door artikel 56 EG verboden beperking van het vrije verkeer van kapitaal vormt, kan de verwijzende rechter, teneinde de voor vergoeding in aanmerking komende schade te bepalen, nagaan of de benadeelde personen zich redelijke inspanningen hebben getroost om die schade te voorkomen of de omvang ervan te beperken en, meer in het bijzonder, of zij tijdig alle hun ter beschikking staande beroepsmogelijkheden hebben aangewend. Teneinde te voorkomen dat de uitoefening van de rechten die de particulieren aan de artikelen 43 EG en 56 EG ontleen, onmogelijk of uiterst moeilijk wordt gemaakt, kan de verwijzende rechter bepalen of de toepassing van deze wettelijke regeling, in voorkomend geval in samenhang met de relevante bepalingen van de belastingverdragen, hoe dan ook tot afwijzing van de aanspraken van verzoeksters in het hoofdgeding bij de belastingdienst van de betrokken lidstaat zou hebben geleid.

(¹) PB C 182 van 23.7.2005.

Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 12 juni 2008 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italië) — Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 en C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormons Soc. cons. arl (C-24/07)/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Gevoegde zaken C-23/07 en C-24/07) (¹)

(Landbouw — Verordeningen (EG) nrs. 1493/1999, 753/2002 en 1429/2004 — Gemeenschappelijke ordening van wijnmarkt — Etikettering van wijn — Gebruik van namen van druivenrassen en synoniemen daarvan — Geografische aanduiding „Tokaj” voor wijnen van oorsprong uit Hongarije — Mogelijkheid om naam van druivenras „Tocai friulano” of „Tocai italico” te gebruiken als toevoeging aan geografische aanduiding van bepaalde wijnen van oorsprong uit Italië — Uitsluiting na afloop van overgangperiode van 13 jaar op 31 maart 2007 — Geldigheid — Rechtsgrondslag — Artikel 34 EG — Non-discriminatiebeginsel — Internationale rechtsbeginselen inzake verdragen — Toetreding van Hongarije tot Europese Unie — Artikelen 22 tot en met 24 van TRIPs-overeenkomst)

(2008/C 209/19)

Proceestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio